

SENTÈNCIA 34-95 DE 5 D'OCTUBRE DE 1995

**Lesions per imprudència.- Danys per imprudència.-
Responsabilitat civil.- Perjudici personal.**

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT : Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en data 26 d'abril de 1995 en la causa núm. 96-1/94, amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem Christian D., jutjat en rebel·lia, com autor responsable d'un delictes major de lesions per imprudència de l'article 197 del Codi Penal i d'una contravenció penal de danys per imprudència de l'article 349.6, fent-se aplicació dels articles 23 i 53 de l'esmentat Codi Penal, a la pena d'UN MES DE PRESÓ CONDICIONAL, multa de VINT-I-CINC MIL (25.000) PESSETES i pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, condemnem solidariament Christian D. i la Companyia d'Assegurances LA FINANCERA a pagar a Àngel Lois A.:

-La quantitat de 589.014.-Ptes, en concepte de despeses.

-La de 900.000.-Ptes en reparació del perjudici corporal purament personal sofert(perjudici estètic, pretium doloris i perjudici de lleure).

-La de 1.500.000.-Ptes a títol de provisió a valdre sobre la indemnització definitiva del perjudici corporal sofert arrel de la ITT així com de la IPP amb la seva incidència professional.

Deixem pel període d'execució de sentència, després de liquidació del crèdit de la CASS, la fixació definitiva del perjudici sofert per aquests darrers conceptes així com les despeses posteriors indemnitzables.

Condemnem solidariament Christian D. i la Companyia d'Assegurances LA FINANCERA a pagar a la CASS una provisió de 1.300.000Ptes a valdre sobre el crèdit definitiu que serà fixat en període d'execució de sentència".

II.-RESULTANT: que contra la sentència abans esmentada s'interposa recurs de suplicació pel lletrat Francesc Grau Esplandiú, en interès de Àngel Lois A., el qual al·lega com a motius del recurs de suplicació: -Per error en l'apreciació de la prova(art.3.5). -Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència.(art.3.9). Retreu en primer lloc , que la decisió presa pel Tribunal de Corts de deixar per període d'execució de la sentència recorreguda la fixació del perjudici resultant de la ITT, quan el Tribunal disposava de tots els elements que li permetien de fer-ho, és a dir la durada del període d'incapacitat determinada pel Dr. VIDAL perit, el import dels salaris percebuts abans de l'accident, el import de les indemnitzacions pagades per la CASS a títol de les indemnitzacions diàries.

Estima d'altra banda que el Tribunal ha subvaluat les sumes atorgades a Àngel Lois A., a títol del perjudici personal no sotmès a recurs i demana per conseqüència que siguin elevades a les sumes següents les indemnitzacions reparadores d'aquest aspecte del perjudici:

-perjudici de lleure: 750.000-Ptes.

-pretium doloris: 1.500.000-Ptes.

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal manifesta, que el recurs es limita a discutir el quantum del import fixat en concepte de responsabilitat civil, sense que es discuteixi la responsabilitat penal; i es remet a l'apreciació d'aquesta Sala Penal al respecte dels imports econòmics esmentats.

IV.-RESULTANT: Que el lletrat el Sr. Guillem Olivé Sauret advocat de Christian D. i de la Companyia d'Assegurances LA FINANCERA, demana la desestimació del recurs interposat. Fa referència a les sumes atorgades pel M.I. Tribunal de Corts les quals són conformes a les fixades habitualment per la jurisprudència, tenint en compte la feble importància dels quantum doloris i del perjudici de lleure sofert per la víctima. Indica que la ITT soferta no pot ésser avaluada, mentre que la CASS no ha liquidat el seu crèdit.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT : Que en virtut de l'article 16 del Reglament Tècnic de la CASS, "si es dona el cas que l'accident ocorregut a un assegurat tingui una tercera

persona com a responsable, la Caixa podrà exigir a la dita persona el pagament de la totalitat de les despeses que hagués ocasionat l'aplicació de la legislació...".Que el organisme social d'una acció de recurs que s'exerceix sobre la indemnització reparadora del dany a la integritat física, per obtindre de la tercera persona responsable el reembossament de les prestacions servides al seu adherent, que així l'article 16 del Reglament Tècnic s'oposa a que sigui atorgada a la víctima la indemnització del seu període de la ITT mentre que la CASS no ha liquidat el seu crèdit, que el Tribunal de Corts ha doncs a bon Dret reservat, aquest aspecte de la demanda "perquè hi sigui estatutit en període d'execució de sentència" tot en atorgant a Àngel Lois A. una provisió.

II.-CONSIDERANT: Pel que concerneix a les indemnitzacions fixades pel Tribunal de Corts al títol del perjudici personal no sotmès a recurs, que el pretium doloris qualificat pel Dr. Vidal, perit de moderat (3/7) ha estat avaluat a la suma de 300.000Ptes, que es situa exactament en els límits de l'avaluació fixada per la jurisprudència per un perjudici d'aquesta importància (sentències del Tribunal de Corts de data 29 de desembre de 1993 causa núm. 40-EP/93,i 27 de gener de 1994, causa núm.43-ED/93, confirmada per sentència de la Sala Penal del tribunal Superior de Justícia en data 14 de juliol de 1994). El perjudici del lleure qualificat de lleuger pel perit (2/7), encara que la víctima no hagi justificat de la pràctica de cap activitat esportiva particular, resulta de la dificultat soferta per la víctima per caminar i per tant per passejar-se que l'avaluació a la suma de 200.000-Ptes d'aquest aspecte de perjudici corresponent a les sumes atorgades, de manera habitual, per la jurisprudència i sembla del tot raonable en la mesura en que la dificultat per caminar serà també presa en compte en el marc de la reparació del perjudici resultant de la IPP.

III.-CONSIDERANT: En aquestes condicions que la sentència del Tribunal de Corts ha de ser confirmada en la seva integritat.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-Desestimar el recurs de suplicació interposat per la representació de Àngel Lois A..

2-Confirmar els pronunciaments de la sentència del Tribunal de Corts de data 26 d'abril de 1995, dictada en la causa 96-1/94.

3-Condernem al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.